

Hejčínské OKO

Zpravodaj farnosti sv. Cyrila a Metoděje v Olomouci-Hejčíně

LEDEN 2017

Ve čtvrtek 19. ledna oslaví olomoucký pomocný biskup Mons. Josef Hrdlička 75 let. Blahopřejeme a vyprošujeme Boží požehnání do dalších dnů pozemské pouti.

(Foto Filip Kotek – z loňského biřmování v hejčínské farnosti)

Úvodní slovo

S příchodem zimy, sněhu a nemocí se občas setkávám s tím, že lidé především starší generace se snaží dostat v neděli na mši svatou za každou cenu – nehledě na počasí, stav chodníků a svého zdraví. Cítí ve svém svědomí vinu, že nejsou v neděli na mši svaté. Byli sice správně vychováni, že neúčast na nedělní mši svaté bez vážného důvodu je těžkým hříchem, který zásadně narušuje společenství s Bohem. Avšak tím vážným důvodem, který mě omlouvá z nedělní mše je právě nemoc, fyzická nemožnost, případně velká vzdálenost. Proto bych chtěl povzbudit zvláště staré lidi: Když jste nemocní, zůstaňte doma. Když jsou kluzké chodníky a jste nejistí v chůzi a nemáte nikoho, kdo by vás dovezl a doprovodil, zůstaňte prosím doma. Nemáte hřích a nemusíte se z toho zpovídat. Sledujte mši svatou na TV Noe nebo poslouchajte v Radiu Proglas. Popřípadě poproste své děti, vnoučata, aby vám naladili zmíněné křesťanské stanice.

Když musíte v neděli cestovat nebo jít do práce, přemýšlejte, jak to udělat, abyste se dostali do kostela. K tomu slouží ranní a večerní mše svatá v neděli anebo večerní mše svatá v sobotu s tzv. nedělní platností. Dnes si lze snadno vyhledat na internetu, kdy a kde jsou mše svaté, např. na webových stránkách <https://bohosluzby.cirkev.cz>. A když to skutečně nejde, tak si zorganizujte čas na delší modlitbu, přečtení nedělních textů, modlitbu růžence.

Na druhou stranu se někdy setkávám zvláště u mladší generace s druhým extrémem. Nejdou v neděli na mši a neřeší to. V klidu dál chodí ke svatému přijímání, jako by se nic nestalo, což je špatně. Je to jako nepřijít bez vážného důvodu na velkou rodinou oslavu a ještě se neomluvit a nedat o sobě vědět.

Když v roce 304 v severní Africe v Kartágu byla chycena skupina 49 křesťanů a vyslýchána, proč se účastní svých boho-

služeb, když je to zakázané, odpověděli: „My bez ní (neděle) nemůžeme být!“

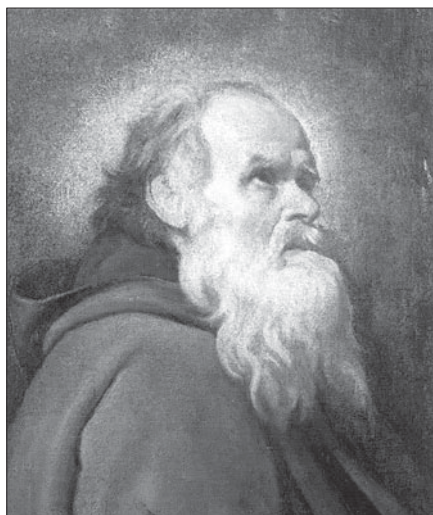
Přeji vám, ať pro vás účast na nedělní mši svaté buď v kostele, nebo v čase nemoci doma skrze sdělovací prostředky je pro vás zdrojem duchovní síly, pokoje a radosti do života!

P. Marian

Světec měsíce

SVATÝ ANTONÍN EGYPTSKÝ, OTEC MNIŠTVÍ

P. Gottfried Egger OFM

Životopisec svatého Antonína Egyptského, svatý Atanáš, vypráví o důležitém okamžiku obrácení tohoto světce. Ve své vlasti Komé (dnes Keman) ve středním Egyptě slyšel jednou bohatý dvacetiletý Antonín nedělní evangelium – Mt 19,21: „Prodej, co máš...“ Když odešel ze mše svaté, prodal hned všechno své bohatství a začal žít jako poustevník. Mnozí následovali jeho příkladu. Svatý Antonín je pokládán za zakladatele

křesťanského mnišství. Založil pravděpodobně okolo roku 305 první společenství křesťanských anachoretů (těch, kteří se uchýlili do ústraní), volná sdružení odděleně žijících poustevníků. Pravidla, která jim světec dal, byla velmi jednoduchá: Poustevníci měli sloužit Bohu prací, modlitbou a odříkavým životem.

Opustil všechno kvůli evangeliu

Antonín se narodil okolo roku 250 v Komé u Herakleopolis (střední Egypt). Rodiče ztratil už velmi brzy. Ačkoli byli velice zámožní, vychovali své děti v upřímné křesťany. Když Antonín uslyšel evangelium o bohatém mládenci, nedalo mu to pokoje. Prodal všechno, co měl, a rozdal peníze chudým. Zajistil živobytí své mladší sestře. Ta se odevzdala do ochrany zasvěcených panen. Antonín žil nejprve v jedné chýši poblíž vesnice, protože nechtěl nic jiného, než radikálně následovat Krista. Potom přesídlil do thébské pouště na Horním Nilu.

Různé pobyty na poušti

Na poušti pobýval v jedné egyptské hrobce. Už před ním se tam ukrývali uprchlí křesťané za pronásledování císaře Decia a vedli tam zbožný život. Později si zvolil jako bydliště ruinu římské pevnosti. Veden zkušeným průvodcem, už velmi brzy pokročil na cestě k dokonalosti. Naučil se číst a psát. Záhy pronikl hluboko do smyslu a podstaty Písma svatého. Trávil své dny studiem Písma, tvrdou prací a své noci na modlitbách. Patnáct let se cvičil ve všem, co od anachorety vyžaduje askeze. Zdálo se mu, že se mu všechno daří s lehkostí: Bral si minimum potravy, oblečení a spánek mu stačily. Stejně jako jiní poustevníci ke své obživě pletl z palmových listů koše a rohožky. Modlitby, čtení Písma, noční bdění a tělesná umrtvování patřily k dennímu pořádku.

Boje se sebou samým a se zlými mocnostmi

Ale docházelo také k nezdarům. V tomto nekompromisním životě v osamění se světec totiž utkával sám se sebou a s pastmi svého vlastního srdce. Antonín se snažil životem modlitby a sebezpřemáhání překonat zlo ve vlastním srdci. Nemůžeme se tedy divit, že musel bojovat se silnými pokušeními a rozpory.

Ďábel se mu zjevoval v různých podobách. Chtěl ho totiž odvést z jeho asketické cesty. Různí démoni mu tělesně ubližovali, tloukli ho, takže zakrvácený padl na podlahu. Umělce všech dob lákalo stále znova zobrazit tato pokušení nejrůznějšími způsoby. Tu vidíme světce trápeného děsnými šklebícími se d'ábly, pronásledovaného bytostmi vzeřzení skřeta, larvami ve tvářích svůdných žen a tak bychom mohli pokračovat ve výčtu dále. To všechno mělo

vyjádřit, že světec na poušti skutečně musel bojovat s démony nejrůznějšího druhu. Ale tento život nekompromisního boje se sebou samým a se Zlým neudělal z Antonína pouštního světce, který by se plaše stranil lidí. Svatý Atanáš, jemuž vděčíme za životopis světce, píše, že Antonín nebyl vůbec nějaký předrážděný nebo churavý člověk a že tyto trápivé zlé skutky d'ábla, kterými byl po tak dlouhou dobu pronásledován, nebyly výplodem podrážděné fantazie.

Otec mnichů, korespondence se světem a s církví

Jeho pověst svatosti se šířila na všechny strany. Na poušti ho vyhledávalo mnoho lidí. Byl jejich rádcem. Protože měl charisma uzdravování nemocí, mohlo mnoho lidí odejít z návštěvy pouštního otce uzdraveno. Také vyháněl démony. V roce 312 se stěhoval ještě dále na východ. Usadil se v poušti u hory Kolzim, nedaleko od Rudého moře, v blízkosti Suezského zálivu. Tam objevil místo, kde mohl nerušeně pobývat. Zde zůstal až do konce svého života. Ale úplná odloučenost mu nebyla zaručena ani tady. Vzniklo okolo něho nové společenství poustevníků. Ze své poustevny si světec dopisoval s císařem, biskupy a kněžími. Proto tam zřídili pravidelný poštovní provoz. Ten se uskutečňoval dromedáry a velbloudy, kteří přiváželi poštu

k „Antonínově hoře“. Jako devadesátiletý byl také pozván, aby kázal proti učení Ariovu. Vydal se proto do Alexandrie a kázal odvážně proti tomuto bludu, který popíral božství Kristovo.

Smrt ve vysokém stáří, různá místa pochování ostatků

Až do své smrti se těšil nejlepšímu zdraví. Zemřel ve 105 letech. Jako dědictví zanechal otec mnichů plášť, dvě tuniky a poušť zabydlenou mnichy. Už rok po Antonínově smrti sepsal Atanáš jeho životopis. Hrob světce byl nejprve na hoře Kolzim, v roce 561 byly jeho ostatky přeneseny do Alexandrie. Odtud se dostaly asi o sto let později do Konstantinopole. V roce 890 dospěly do Francie. Od roku 1491 byly relikvie uctívány v kostele St. Julien v Arles.

Úcta k Antonínovi

V 11. století vypukla nákaza nazývaná „Antonínův oheň“. Rozpoznali v ní otravu námelem. Lidé proto hledali útočiště u svatého Antonína Egyptského a přibrali si na pomoc také jeho relikvie. V této době vznikl „Řád antonitů“, který se dovolával svatého Antonína Egyptského a staral se především o nemocné a malomocné. Řád měl proto právo, aby tzv. „antonínské prase“, určené k zabíjačce ve vesnici, se na náklady společnosti nechalo volně pobíhat. Protože řád měl za patrona svatého Antonína, často se tento světec zobrazuje s prasetem a zvoňkem. K tomu se přidružila hůl ve tvaru T („hůl antonistů“).

Různé patronáty

Svatý Antonín Egyptský je patronem domácích zvířat, především prasat. Považuje se také za patrona pasáků vepřů, kartáčníků, košíkářů a ševců, ale také tkalců, řezníků, cukrářů, rolníků a hrobníků. Je vzýván proti požáru, vředům, kožním chorobám, bolestem hlavy, příjici a nákazám dobytka. Památka svatého Antonína připadá v katolické církvi na 17. ledna.

Střípky ze života

Římští císařové 4. století Konstancius a Konstans poslali Antonínovi listy, doporučili se do jeho modliteb a prosili, aby je dopisem potěšil. Bratři mniši se podivovali tomu, že císař píše Antonínovi. On však odpověděl: „Nedivte se, že mi píše císař, vždyť je to pouhý člověk; divte se spíše tomu, že Bůh sám napsal lidem zákon a že Syn Boží mezi lidmi přebýval.“ A pak dal napsat císaři, aby vládl spravedlivě, aby byl laskavý k chudým, aby se nevynášel nad ostatní lidi, protože také on bude jednou souzen Bohem.

Jednou k němu přišli dva pohanští mudrci. Řekl jim: „Proč jste konali tak dalekou cestu, abyste viděli prostého člověka?“ Když mu lichotivě odpověděli, že je člověk velice rozumný, řekl jim: „Máte-li mne za rozumného muže, buďte takoví jako já.“

*Ze Schweizerisches Katholisches Sonntagsblatt 1/2014
přeložil Miroslav Polepil
Převzato z týdeníku Světlo 2/2015*

Minianketa

Pokračujeme v naší minianketě, na kterou nám tentokrát odpověděli Miroslav a Zdeňka Labounkovi.

Co máte v naší farnosti nejraději a proč?

M.: V naší farnosti prožívám upřímný vztah kněží a laiků tak, jak jsem byl zvyklý jako dítě a v mládí v evangelickém kostele. Teď už je to 40 let, co jsem se stal po svatbě katolíkem.

Z.: Mám ráda naši farnost proto, že se v ní cítím přijatá, že v ní můžu prožívat živost víry a spojení všech generací, zvláště při mši svaté. Vnímám krásu spirituality našich bratří karmelitánů, kterou nám farníkům přibližují po celý liturgický rok. Těším

se na duchovní obnovu farnosti! Není samozřejmostí, že dobře funguje farní rada, a vážím si všech, kdo tvoří to méně viditelné pozadí, ať už prací, různou službou nebo modlitbami.

Co by vám udělalo ve farnosti radost?

M.: V současné době mne nenapadá nic, co by mi ve farnosti chybělo.

Z.: Spíš napíšu, co mi udělalo radost. Sladit potřeby starších farníků a drobotiny, bez které by farnost byla úplně chudá, je těžké. A myslím si, že u nás se to těm, kteří to řešili, povedlo.

Co vás v poslední době zaujalo při četbě?

M.: Líbila se mi kniha *Anonymní katolík* od Thierry Bizota. Zaujal mne příběh člověka, který prostým a hlubokým vyprávěním přibližuje jeho vznikající vztah a cestu k Bohu.

Z.: Jedním dechem jsem přečetla knihu Khaleda Hosseini *Lovec draků*. Je to sonda do současného života v Afghánistánu jedinečným příběhem dvou chlapců z opačných společenských vrstev. A z duchovní oblasti se mi moc líbí kniha Army Zaleski *Moudrost kradu u svatých*, vánoční dárek, který si s chřípkou v posteli můžu v klidu vychutnat.

Kdo je váš oblíbený světec a proč právě on?

M.: Otce Pia si vážím pro jeho prostý život. Při návštěvě San Giovanni Rotondo, kde žil v klášteře, jsem viděl jeho skromnou celu, viděl jsem obvazy, kterými byla ovázána stigmata na jeho ruku. Obdivuji jeho odvalu, s níž konal své dílo i navzdory překážkám, které mu kladla také církev. Překvapilo mne, jak ho všichni Italové mají rádi.

Z.: S manželem se v tom shodujeme, oba máme rádi Otce Pia. Já na něm miluji pravdivost, jeho silnou víru, to, s jakou pokorou snášel duchovní i tělesné utrpení. Byl vynikající zpovědník a viděl do duší těch, kteří u něho hledali pomoc.

Děkujeme za zodpovězení otázek.

Krajíc chleba pro chudé

Milí spolufarníci!

Na začátku kalendářního roku hodnotíme rok předcházející. Dovolte mi, abych Vám předložila ne jeden předcházející rok, ale čtyři.

V roce 2013 jsem byla oslovena, zda bych se neujala sbírky pro Charitu Olomouc *Krajíc chleba pro chudé*. Ano, ujala jsem se a ráda. Velmi mne v mém rozhodnutí podpořilo i vědomí, že touto sbírkou pomáháme potřebným v našem městě. A jakou měrou? Níže uvádím:

Rok 2013 – odevzdaná finanční částka 9.600,- Kč, potraviny o váze cca 60 kg.

Rok 2014 – odevzdaná finanční částka 22.290,- Kč, potraviny o váze cca 120 kg.

Rok 2015 – odevzdaná finanční částka 19.530,- Kč, potraviny o váze cca 120 kg.

Rok 2016 – odevzdaná finanční částka 19.150,- Kč, potraviny o váze cca 120 kg.

Velmi Vám za Vaši ochotu pomáhat děkuji.

Z Charity Olomouc vyřizují vděčné „Pán Bůh zaplat“ za štedrost, naše pomoc je u nich velmi vítána.

Do nového roku bych Vám chtěla popřát Boží požehnání a vše dobré.

Jana Werdichová

Týden modliteb za jednotu křesťanů v Olomouci

„Smíření – Kristova láska nás nutí.“

(2 Kor 5,14)

18.–23. ledna 2017, vždy od 17.00 hodin

18. 1. Chrám sv. Mořice – „Jeden zemřel za všechny.“
Káže Dalimil Staněk, kazatel Církve bratrské.
20. 1. Církev československá husitská, U Husova sboru 538 – „Nikoho neposuzujeme podle lidských měřítek.“ Káže Antonín Basler, farář Církve římskokatolické.
23. 1. Chrám sv. Michala – „Bůh nás smířil sám se sebou.“
Káže František Konvalinka, farář Církve československé husitské.

Přijďte se společně modlit, každý je srdečně zván!

Informace

Aktuální informace naleznete také na farních webových stránkách www.farnost-olomouc-hejcin.cz.

ZMĚNY BOHOSLUŽEB V HEJČÍNSKÉM KOSTELE: Mše svatá v Hejčíně nebude v sobotu 21. ledna.

Pravidelné adorace, které bývají v pátek po mši svaté do 21 hodin v kapli Panny Marie, jsou v zimním období přesunuty do místnosti nad sakristií.

Každou středu se v hejčínském kostele v místnosti nad sakristií koná **setkávání maminek ke společné modlitbě** v 10 hodin a **společenství mládeže** (14–16 let) v 18.30 hodin.

Modlitební večer chval bude v hejčínském kostele v místnosti nad sakristií v úterý 17. ledna v 19.30 hodin.

Od středy 18. ledna do středy 25. ledna je **Týden modliteb za jednotu křesťanů**. Modleme se na tento důležitý úmysl církve.

Setkání seniorů proběhne ve čtvrtek 19. ledna v 10 hodin v hejčínském kostele v místnosti nad sakristií.

Biskup Josef Hrdlička se ve čtvrtek 19. ledna dožívá **75 let**. Mše svatá na poděkování za jeho životní jubileum je v sobotu 21. ledna v 10 hodin v katedrále sv. Václava.

Návštěva nemocných se uskuteční ve čtvrtek 2. února, další pak ve čtvrtek 2. března.

Při mši svaté o svátku **Uvedení Páně do chrámu** (čtvrtek 2. února) bude **průvod se svícemi, které jsou před průvodem požehnány** (je vhodné přinést si své svíce). Tradičně se tyto svíce zapalovaly v čase nějaké tísně či nebezpečí (např. při bouřce), kdy se lidé modlili ke Kristu, aby byl světlem i v nastalé situaci. Proto se lidově nazývá tento svátek Hromnice.

O památce sv. Blažeje, v pátek 3. února, se bude na konci mše svaté udělovat **svatoblažské požehnání**.

Setkání nad Biblií s Mariánem Jahodou bude v neděli 5. února v 19 hodin v hejčínském kostele v místnosti nad sakristií. Další setkání bude v neděli 5. března v 19 hodin.

Úklid hejčínského kostela proběhne v sobotu 11. února od 9 hodin. Komu by se to hodilo, může přijít již v pátek 10. února v 18.15 hodin (po skončení mše svaté). Uklidila by se část kostela a v sobotu zbytek. Prosíme o pomoc všechny, kdo mohou přiložit ruku k dílu. Děkujeme. Další úklid kostela bude v sobotu 11. března a 8. dubna.

Hejčínská farnost se připojila k organizátorům **Lidového bálu**, který pořádají křesťanské organizace v Olomouci. Ples se koná v sobotu 18. února v pavilonu A Výstaviště Flora. Vstupenky lze získat na <http://lidovybal.com> nebo se můžete napsat na papír vzadu v kostele – a farnost by měla svůj stůl. Ceny vstupenek: 300 Kč dospělí a 180 Kč studenti.

V sakristii kostela, nejlépe po mši svaté, je možné zapisovat **úmysesly mší svatých na rok 2017**.

Duchovní obnova farnosti proběhne v letošním roce ve dnech 31. března až 2. dubna 2017 na Svatém Hostýně. Rezervujte si toto datum ve svých kalendářích.

Smějeme se s redakční radou

Chcete rozesmát Boha? Vyprávějte mu o svých plánech do budoucna!
(PEYROUS B., POMPIGNOLIOVÁ M.–A.: *Potká jezuita františkána...*
KNA, Kostelní Vydří 2009)

Zpravodaj farnosti sv. Cyrila a Metoděje v Olomouci-Hejčíně.

Adresa redakce: Římskokatolická farnost, Cyrilometodějské nám. 1, 779 00 Olomouc 9,
tel.: 585 425 025, mobil: 775 970 461, e-mail: olomouc@karmel.cz, internet: www.farnost-olomouc-hejcin.cz.
Redakční rada: Daniel Dehner, Jaroslav Franc, Ondřej Koupil, Jaroslava Krejčí, P. Marian Masařík, Jiří Popelka.
Tisk Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc 2017.

Příští číslo: 5. února 2017.